

גדעון רייכר:

„בגיל 43 כבר אין מה לדבר על גידויים!”

באירוע בסיגנון מארוקאי שנערך לכבוד השקתו של בושם חדש הופיעה לפני הקהל רקדנית-הבטן ברי סימון בריקוד בן 20 דקות. מעניין היה לצפות מן הצד בצופים בריקוד. הנשים, רובן ככולן, נראו שלוות מאוד. מפרגנות ומוחאות כמיים, הגברים לעומת זאת, נראו מהורהרים. עצובי-מבט, ואפילו טיפ-טיפה מדוכאים.

פניתי אל העיתונאי ואיש הטלוויזיה גידעון רייכר, שלידו פיזזה הרקדנית, משום-מה, הכי הרבה זמן, ושאלתי אותו מה הרגשתו מול נענועי העכוז והשדיים במרחק חמישה סנטימטרים מאפו.

מאחר שהוריי נולדו בעיירה קטנה בגליציה, שם לא היו נהוגים ריקודי-בטן סוערים, פשוט שאלתי את עצמי מדוע זה האשכנזים אינם יצריים כמו המזרחיים. גיליתי, אם כי באיחור, כי בריקודי הבטן יש כדי לשובב את הנפש, מה עוד שהרקדנית הזאת הצליחה, לדעתי, להעלות את רמת נענועי-המותניים והטלת-החזה לדרגה גבוהה מאוד.

ריקודי בטן

● **האם הנענועים, מכוספי הצעיפים הדקים, בליכך קרוב אלץ, מגרמים אותך כגבר?**
 כגילי, 43 וחצי, כבר אין מה לדבר על גידויים, אבל גלי הויכרונות הציפו אותי לנוכח העידון המסעיר של התנועות.

● **האם זו הפעם הראשונה שאתה צופה ברקדנית בטן?**
 לא. אבל מה שראיתי עד כה היה וולגארי, רוחה, נטול דאורר, רנט ושטוף-זיעה. ואילו הרקדנית הזאת מדיפה ריחות-נועם, כאילו עלתה זה עתה מאמבט בושם. (דניאלה שמל)

ירון חדר:

„איןני מבין מדוע נטפלים לירדנה ארזי!”

בשבוע שעבר היו הדלמות בלתי-נעימות מהקורה בין משתתפי תחרות הקדם-אירוויזיון, שתתקיים בעוד כשבוע עיים. פורסם כי המשתתפים רוגזים על-כך שהם אמורים להופיע ב.ח.ל (שידור חי), ואילו הזמרת ירדנה ארזי, המנחה את האירוע, תיעזר בשרות פליי-בק (הקלטה). מהתבטאויות אחדות של כמה משתתפים ניתן היה להבין כי האווירה בין המתחרים בתחרות-הזמר השנתית אינה מהמשופרות. שאלתי את אחד המתחרים הצעירים, הזמר ירון חדר, האם הרושם שהתקבל מהפירסומים האחרונים, תואם את הקורה במציאות.

ראשית, אני לא מבין מדוע נטפלים אל ירדנה. זהו ארצ-דק, היא עובדת קשה מאוד בהכנות לקראת האירוע, אחרי הכל, היא אמורה לעמוד על הבימה במשך כל האירוע כמנחה ולהיות במיטבה. אחר-כך היא אמורה גם להופיע. אז מדוע שלא יקלו עליה ויתנו לה הנחה בצורת שימוש בפליי-בק? חוץ מזה, היא לא מתחרה כאמת, הגיע זמן שיפרגנו קצת זה לזה.

● **אם הזמרת פירגון, האם התקרית בעניין ירדנה ארזי מעידה על מערכת-יחסים בין המתחרים, שבר עיים לסני הערב הגורלי?**

ברור שיש מתח. זה נורמלי בתחרות מעין זו, העשויה לקדם זמרים, או להיפך. אבל מהפירסומים עלול להיווצר רושם מוגזם. היחסים בניגון, המתחרים, רחוק טובים, גם אין כמעט נקודות חיכוך, כי לכל אחד מאיתנו יש המלביש, המפיק והזמן המוקצב לו, וכל אחד חושב — בעצם בטותו! — שהשיר שלו הוא השיר הטוב ביותר בתחרות.

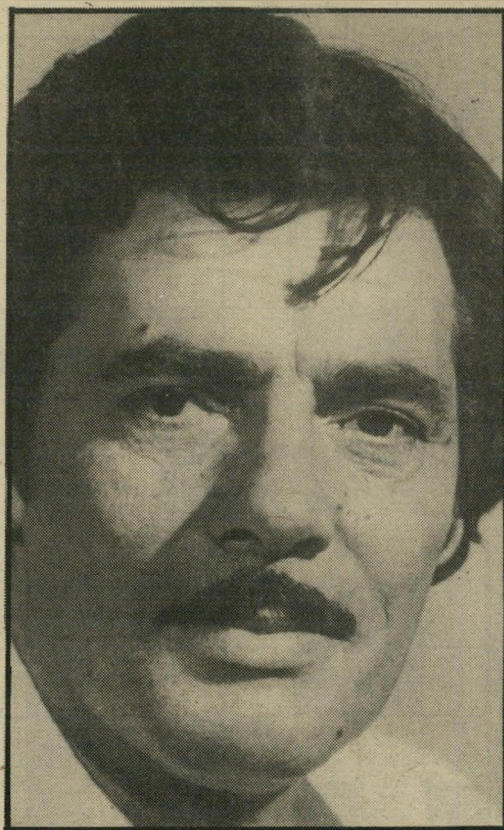
● **גם אתה חושב כך?**
 מה זאת אומרת? ודאי! אני ממוקם אומנם בהתחלה — במקום

אירוויזיון

מיספר 5 — ויש האומרים ששוב יותר להיות ממוקם לקראת סוף המופע, אולם השיר שלי, אולי הלילה, הוא שיר חזק. כך לפחות אני מרגיש.

● **עם שיר חזק, בהגדרתך, לאיזה הישג אתה שר אף?**
 אם ניקח בחשבון שאני מופיע בפעם הראשונה בתחרות כסולן — הופעתי שלוש פעמים במיסגרת להקה — ושאיני מתרגש, אני רוצה לזכות לפחות במקום מכובד.

● **מה זה „מקום מכובד”?**
 בין חמשת המקומות הראשונים. (דפנה ברק)

רפי סויסה:

„המיפלגה לא סידרה לי את הג'וב החדש!”

בעוד שהתיקשורת עסוקה בשינויים שעומד נציב שיר רות בתי-הסוהר, דויד מיימון, להכניס בבת-הכלא, נזכרתי בנציב הקודם, רפי סויסה. שמו של סויסה, שלא ירד מהכתרות הראשיות במשך חודשים, ביצבץ באחרונה בתיקשורת רק בהקשרים רכילותיים-פיקנטיים: סבא טרי, מסיבה מה, מסיבה שם. שאלתי אותו מה הוא עושה, פרט לכך, בימים אלה.

כדיוק השבוע אני מתחיל בג'וב חדש. התמנית כנשיא של חברת-היירות, בימים הקרובים כבר אתמקם במישר. כך לא יוכלו להלעיו שהמיפלגה סידרה לי ג'וב.

אישים

● **המיסלגה לא יצאה מגידרה לעזור לך?**
 גם לא ציפיתי לכך. לכן גם הפירסומים, כאילו נפגשתי עם אישים במיפלגה לצורך עזרה, אינם נכונים.

● **אז זהו — אתה פורש לגמרי מהחיים הציבוריים?**
 לא לגמרי. אני מתכוון לסייע בכל מיני דרכים לשיקום אסירי רים. תמיד זה היה נושא חשוב עבורי, אבל קודם-כל אני חייב לשקם את מישפחתי, אחרי כל מה שעבר עלינו בחודשים האחרונים. נכון שאנחנו מתחילים להתאושש, אבל ייקח זמן עד שנחזור לעצמנו כפי שהיינו לפני הפרשה. (דפנה ברק)